

צבא אדם

צילם: דו"ר רובינבר

עם קציר הדמים המחריד, הנקצר מדי יום ביומו, לכן ההליטה המשטרה להסב את תשומת לב הקהל לתקנה 12 (א) ולהסביר משום מה כדאי לו לא לעבור עליה.

היא החליטה, כהקדמה לפעולת החוק, להדגים בפני הקהל מה בדיוק אסור לו לעשות. בעתונים ובכרוזים, ברדיו ובקולנוע הודיעו לקהל כי אדם הלבוש כולו אפור והנושא תיק עור מסתובב ברחובות תל-אביב ומפר בשיטתיות את כל סעיפי החקנה המפורסמת. בין האנשים שיצליחו לתפשו ויודיעו על כך למשטרה יוגרלו פרסים בסך 100 לירות.

האיש המיסתורי, אשר תושב תל-אביב החלו מחפשים אחריו בכל מקום, הוא קצין המשטרה מרדכי ביטמן. משך שרותו במשטרה הספיק להכיר היטב את כל עברות התנועה אשר בעדן עלולים אנשים להעצר. הוא יצא לרחובות והחל מפר את החוק בשימו את עצמי כמטרה לחיפוש האנשים, רודפי הפרס.

אישם באחד מעמודי ספרי החוק הישראלי קיימה תקנה הנקראת תקנה 12 (א) מתקנות התעבורה. לפי תקנה זו אסור לאזרח הרגיל לעשות את אותם הדברים שהוא עושה כמעט כל רגע ברחובות העיר: יורד פתאום ממרכה, חוצה כביש באלכסון, עומד בהצטלבות דרכים, מהלך באמצע הכביש. ובעד כל אחת מן ההעברות הללו צפוי האזרח לעונש.

אולם אילו היו השוטרים אוסרים כל אדם העובר על תקנה זו לא היו בתי-הסוהר מספיקים. גם האזרחים היו מן הסתם חושבים כי שגעון תקף את המשטרה. שהרי איש לא שמע על תקנה 12 (א). ואם מישהו שמע עליה פעם, בודאי שכח על כך.

מאידך לא יכלה המשטרה להרשות להפקרות הולכי הרגל להמשך

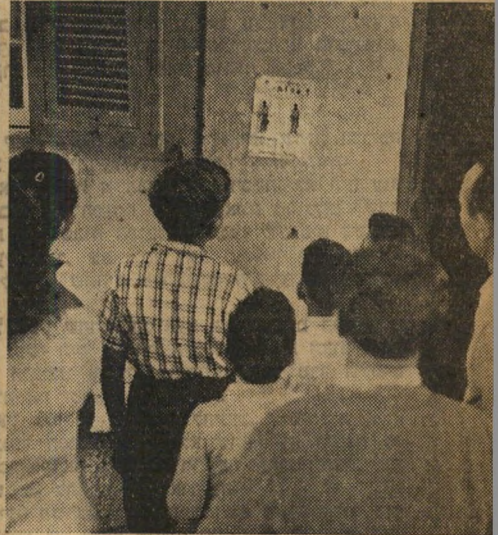
"זוהי בושה!" צעירה שהושפעה על ידי הודעות המשטרה מלמדת אותו פרק בנימוסי דרך קבל עם ועדה. אישה אחרת אף סטרה לו על לחיו מרוב התרגשות. "אתה פושע!" היא צעקה. "אתה מסכן חיי ילדים תמימים."

תפוס אותו!" כמה בחורים הכירו את האיש המסתורי. הם קוראים לשוטר ודולקים י"ו ברחוב, מעוררים צעקות והמולה, קוראים לעוברים להצטרף להם בציד האדם.

זינוק מסוכן. "חמור!" צעק נהג הגיפ לאיש האפור הוא זינק בדיוק לפני גלגלי המכונית, העמיד את חייו בסכנה. אילו נהרג היו מן הסתם מאשימים את הנהג בנהיגה רשלנית, שולחים אותו לבית-הסוהר, — ובביתו היה משאיר אלמנה ויתומים.

י האיש? מישהו הדביק את הכרוז על קיר אחד בתים ומייד התאסף קהל סקרנים לראות את פרצופו של בריין המועד. ראשון מימין: העבריין המועד עצמו.